

Landskap: Småland, Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, Kråksmåla.
 Socken: Ålgård m. f. Berättat av: Carl Viking, m. f.
 Uppteckningsår: 1947. Född år 1884 i Ålgårds socken.

Uppteckningen utgör förhållning
 om våra gamla fiskredskap och
Fiskeriet.

Vol: 4.

Sidor: 86. — 100.

Härtill 5. blad teckningar.

76.)

ACC. N:R. M. 7401:26.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

den gamla kopparn hadde guld-
liknande glans. Obs! Man kunde
ej förr, som i nutid utvinna gul-
det ur kopparn. Obs! När jag var poj-
ke fann jag i ett skuråse en krasig
mycket örvig Kopparsflaska. Hur länge
han legat där visste ingen. Men
när jag skurat och blankpolerat
kopparn sken den, som Poliderguld,
och glansen stod sig. Jag gjorde
av en bit av den kopparn ett "Gädd-
skeddrag". Det lyfte i vattnet, som
en "Liten sol", och maken till drag
att fiska gädda har jag ej haft,
det var underbart. Ynnulet väder
kunde jag och på abbarrar, i Vrok-
sjan, så stora att jag kunde kän-
na in knutna handen i gapet

77)

ACC. N.R. M. 7401:27.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på somliga då jag lossade kroken.
Jag klippte kopparn i den persan
jag änskade, sen gjorde jag fjä-
med en liten halvrand skärstamp.
Jag lade kopparn mot en blyplåt-
ta, så slog jag med en hammars
läst på stampen, och jag gjorde
även öga. Sen lätade jag dit en stor
krok och satte, kocka, råda, ull-
garuskräddar kring kroken. För
att på draget att välva gagnade
jag till och en stor mäsken, när
var huvud hjälpgjorde, samfäke
för draget. På en fjäla i motsat-
ta ändan av målen. På den
länga, hemvinnade linne garus-
reven var ett liten "Lekant" av
mässing, och även blyränke på re-

78.)

ACC. N:R. M. 7401:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

reen. Reven borde vara minst
75. alnar lång. Den var opplindad
på en liten "vinda" av trä. När vi
hadde åka med handrader, så
när man hankade ut reven stod
man i åkan och rodde fort, så
ej draget sjönk till botten. Oks!
"Vindan" snurrade runt, så när man
hakat ut draget i sjön, så linda-
de reven av sig självt. Oks! men
då fick man hålla "Vindan" skryp
mellan händerna. Sen reven
var ute i sjön höll man revän-
dan mellan händerna; när man
fick napp så kändes det rycka i
reven, då var att lägga rodet och
fort linda linan på "Vindan"; så
kam den stora Gäddan eller abbor-

89)

ACC. N.R. M. 7401:29.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ren ansider in i chan; och sen vatt
att börja på nytt. Mitt gammal-
tida Gäddrag med vinda och re-
st i halu storlek, se teckning n:o 11
f. och n:o 11 k. — Ett annat
fiske dan, som är aldrig i våra
orter är "Blinken" (Nu heter liknande
dan "Pirk.") Detta fiske dan är bäst
givande för abborre, men det hän-
der att man kan få en och annan
gädda också. "Blinken" går att meta
abborre med på vintrika i Blidvåden.
Pring vassar där, som är djupt vat-
ten lugger man vid varje vass
runt om en 4. hål i isren, men ej
större än ett vanligt kefat i rund.
I dessa hål mäter man med blink
och reu djupet; för man måste hål-

80.)

ACC. NR. M. 7401:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

la sig med "Blinken" hägt en alm
från botten. På sammaren går det
bättre med blink invid djupt liggan-
de vasar. Obs! När man blinkmetar
rycker man oupphörligt upp och
ner i det 18 tum långa blinkspäc-
som är av Björk. När abborren hug-
ger blinket, så är han ögonblick-
ligen fast. Jag vet gånge på sam-
marek, då man träffat på en skinn-
duktiga abborrar, då man på 1/2 tim-
ma plockat upp ett 40-tal matnytt-
liga abborrar. Så är det roligt, må
vi tro, men givetvis, går det inbet
alltid så bra. Det beror mycket på
hur pas Blinken imiterar en liten
levande mört i vattuet, då man
rycker upp och ner i späc. Det fin-

nes numera ett jagkal olika blink
i Marknaden, men dom fiska då-
ligt. Bäst är d. s. k. "Siljanspirken"
från Salarna. Obs! Jag tillverkar
själv mitt "blink" efter fädernas me-
tod. Jag gagnar en liten bit aldrig
koppar och å andra sidan rätt myc-
ket penn. Kroken är fäst i kenne
och döljes rätt bra av röda ullträ-
dar. Numera gagnar jag en 1/2 al-
nar lång pilkeren, men i gam-
mal tid hadde man hemvin-
nad linneren. Pojkarna har
velat betala mig upp till 5. kronor
om jag gjorde dom sådant blink,
men det låter jag bli för då plac-
kede dom upp abbararna för
mig, ty dom har gått om tid.

89.)

ACC. N:R. M. 7401:32.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När bänderna ska ha 19 kranor för
varje ramma jag för fiska, så
kan deras profvaldar och deras
hjocke fiskerikantulent lära dem,
fast dem inte kan fiska, utan
dricka konjack; och det är gott
dem kunna det, men beprämja
fisket, det kunna dem inte, det har
jag sagt dem och hållit dem i handen.
Edderna dem nuade åtminstone
den fattige på fiska liket till sin pa-
tatis. "Blink" med spå efter fäder-
nas och min metod, se teckning
N: 12. "Obs!" Blinket är i hel storlek, Obs!
men kan knappas tecknas helt, sam-
det är, det måste ses. Spåret kan
av utrymmeshäl ej bliva mera
än i 1/3 storlek. — Vidare gick och

går ännu att å is i blidväder gagna
 en sorts "Stångkrak" med luvande
 mört för gädda. Jag föredrager
 denna gamla metod framför nu-
 tida "Kugelkrak" ty på den senare
 händer att gäddan släpper om
 man ej är framme då han nap-
 pat och hankar revet av den li-
 la rullen. Jag skall å teckning
 N° 12. m. visa det gammaltida "Stång-
 krakfisket" å is. Man hugg opp sig
 8-10. hål invid djupt liggande valmar
 (ej vaser.) Hålen på stora, som en van-
 lig porstintallrik. Sen lades en stut-
 lång stör över varje hål och i stä-
 ren bands revet, som var försedd
 med en liten Björkstjunga varpå re-
 vet vindades opp. Men man hadde

84.)

ACC. NR. M. 7401:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

blott enkel brak, som sattes in i mör-
ken på samma sätt, som då man
"Bragdmeckas." Mörten måste leva.
När gäddan svälgt mörten, så ville
han begiva sig i väg. Så "fäddde"
han reken av bu den lilla tjungan
och ryckte, så spören hoppade på i-
sen; då var det klart att ila dit.
Mörten, som fångats i "mörkstugan"
måste man kava i en vattenhink
så den ej dog. Obs! "Kugelfiske" be-
skriver jag ej; det är rutida och all-
mänt känt i hela Landet. —
Obs! Ett aldrig brakfiske har varit
och är "Långreven". Den "agnas" i regel
med "Saggmask", som pluckas om
nätterna. I gammaltid vid Blaszmen
i rutid korbildlyckta. Bäst är att plucka

85)

ACC. NR. M. 7401:35

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Saggmaskar" då det regnar litet och
 är kyligt. De stora maskarna äro
 mycket rädda å sig så dan låta
 inget buller. Sam krivas bäst i fet
 jord, där sam växer mycket kort,
 lenk gräs, men även i källand kry-
 pa dan upp och även på i Bloms-
 herrabatter. Sam krypa på alla hett
 ur sina hål; är man ej kvick så hä-
 res ett klackhande, snart gud och
 så äro dan nere i sitt hål i jorden.
 Obs! Ibland händer att man kan
 få se 2. stora maskar slingrade
 om varandra. Sam verkar inget räs-
 da. Men den, som är rädd om sin
 saggmaskfångstplackar ej dessa
 maskar; obs! Se bildligt talat, ha dan
 då sin "Bläckspröjle" (Pärningrätt).

86.)

ACC. NR. M. 7401:36.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Varje daggmask räcker i regel att be-
ta 3. krakar med. Eftersom dam är
håla bör man då man "Maskar" ha-
va litet porrt havremjöl över vil-
ke hålls ett par dröppar "Anisolja",
det gör mynnorna tråga och oljan bort-
tager lukten av människohänder.
Såvula gagna torr spisaska, det går,
men jag rekommenderar inte den
mektiga den. Vilka fiskar nappa på
daggmasketad Långrev i våra sjö-
ar? Svar: Gädda, Abborre, mört, Braxen,
lake och i regnväder ofta duktiga
älar. "Långreven" var i regel på 100.
eller 150. krakar och 6. alnar mel-
lan varje krak. Vid revens båda
ändar har man ett långt "flöte"
av fallbark. Revet sänkes efter

87)

ACC. NR. M.7401:37.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

spöbatten för ålfångstens skull. Där-
 för gör man vid var 25-te krok en
 snara på "Pyggreven" och sätter
 i snaran en liten aulångsten, som
 är lätt att aulägna. När 5-6 al-
 nar från flötorna sättes en sådan
 sten, för vinden ej skall kunna
 driva ihop reuten. På "Pyggreven"
 knyts en tumsläng ägla vid varje
 krok. I ölan insättes tapprens ända
 och en viss knut slås så beskaffad
 att ett ryck i kasta ändan löser
 tappen från "Pyggreven". Som numera
 består av svart, halvträdigt, bom-
 ullsgarn. Tapparna äro 30 tum långa
 och består af 9-trädigt, svart bom-
 ullsgarn. I gammal tid hadde man
 hemspinnet lina, starkt och bra.

88.)

ACC. N.R. M. 7401:38.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lådan; i vilken reven förvarades,
var av kylvade, tunna granbräder.
Lådan var rektangelformad. På
väl kort, som längsidor vora kro-
karna uppsatta i små skåror av
lådans kanter. "Byggen" och
det mesta av "papparna" hade sin
plattor inuti lådan. För att inte
krokarna skulle haka fast och
krassla in sig i garnet under
lådans framkant, så hadde
man på både lång och kortsidor
s. k. "krokskyddare". Det var tunna
med gångjärn försedda listor, som
man fällde upp mot krokarna och
haspade fast dem i små märken.
Se teckning n:o 13! Upplydning av tek-
ningen. 1. visar lådans ena lång-

89.)

ACC. N:R. M. 7401:39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

sida med rina krakar." "2. är den
nerfällda krakskyddaren på ena
långsidan." "3. visar den nerfällda
krakskyddaren på ena kortsidan."
"4. visar garnet i lådan." "5. visar
lådans matsatta långsida. Obs!
Egentligen bör man se längre-
ren inmonterad för att få klart
begrepp däran. Reven maskas i
kvällskunden och lägges i sjön
i salurgången, bäst fiskar lång-
ren i regnväder. Ty då har man
största utsikten att få av den ga-
da ålen. Set är bra att vara 2. i
etkan både när man lägger ut
och isynnerhet när man tager
in reven. Jag får numera vara
ensam i båda fallen, men när jag

90.)

ACC. NR. M. 7401:40.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

pojke, så hände det att man b. ex. på
söndagsmorgnarna kunde få "Gjäl-
lan" med till att ha skan då man
tog upp reuen. Flickorna voro me-
ra djärva å sig och mindre bekvä-
ma, de ville då hjälpa sin pojke, men
nu vilja dam skädes ha hjälp. —
Så man vittjade och tog upp läng-
ren, så var det nödvändigt ha-
va "undertagshä"; isynnerhet om
grava braxnar nappat; bydam
voro mycket lösa i munnen,
så kraken lätt brast ut. Så man
märkte att Braxnar nappat, så
ledde man dam stilla fram till
kanthen av skan och satte hänen
inunder och lyfte in den stora
fisken. Så kunde hända, att en

97.)

ACC. N.R. M. 7401:41.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

liben mörkt nappat på kroken och
sen en stor gädda slukat mör-
ken. Så var det gott att hava en
"Huggare" till hand. "Huggaren" var
ett stycke björksta om 30 tumslängd
vilket man inslagit några med
"Hullingar" försedda järnpinnar.
Man ledde gäddan fram till chaus-
sant och gav henne ett nyp av Hugg-
aren, så vart han lugn, så man
kände laga in henne. Man måste
vara tidigt ute på morgonen och
laga upp reven, fy annars går gra-
va brävar och gäddor lost. Sam-
bleva oroliga, helst så solen bör-
jade skinna på vattnet. När man
äter vart i land måste man "Maska
av reven," d. v. s. laga påna maskrät-

98.)

ACC. N.R. M. 7401:42.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ter från broarna. Sen sattes lå-
dan på en skyddad plats att tor-
ka med den inneliggande renen.
"Undertagshäv och kuggare," se teckning
N° 14. n. o. —

En åldrig fiskemästare var fisket
med mjärdar. I ex. När gäddan lek-
te så råkade han ligga upp i strömmen.
Han rinner gott mot strömmen.
Så stängde man av på båda sidor
i strömmen på följande sätt. Man
lade en stock tvärs över strömmen.
Sen satte man pålar i ände vid
stocken, så det var en cirka 18. tum
bred öppning mitt i strömmen.
Sen lades mjärden ner i strömmen,
med ingången mot strömmen,
så mjärden flöt likt mot pålar-

93.)

ACC. NR. M. 7401:43

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

na och stocken; så lades en lifen bräd-
lapp på mjärden och på lappen en
sten så att mjärden låg efter botten. Sen
läppte man med grankis vid pålarna,
så gäddan ej kom förbi. Vile han
uppför strömmen, så måste han
gå in i mjärden och var då fång-
en. Jag minnes att jag i mina poj-
år kunde på en enda natt på opp
till 20. gäddor i mjärden. Infet vora
alla så stora, men galle matnyttiga.
En mjärde, som lades på beskrivna
sätt, hette "Hängmjärde." Obs! Men
mjärdar lades även i sjön vid
Risvasar eller och på skoggrund,
då abborren lekte en sådan mjär-
de benämndes för "Länkmjärde."
eller "Lägesmjärde. Mjärde, som var

94)

ACC. NR. M. 7401:44.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

rund (cylinderformad) kallades av våra
fäder för "Kringlenjärde." I de
mjärdar, som lades i öppna järn-
lades in ett par stenor stora,
som en knuten hand. Så var
det ett snöre i mjärden och i än-
dan av snöret ett stort fall-
barkflöte, så man visste var
man sänkt mjärden, som skulle
klädas med litet lön eller gran-
ris; för det lockade dit fisken.
Jag vet när man under lekiden
på ett abborgrund kunde i en en-
da "bastarmjärde" på opp till 2. kap-
par abborrar. Nu vill jag intet
påstå, att alla dessa fiskar vara
matnyttiga, men som alla kunde in-
uti mjärden, så sorberade man.

95.)

ACC. N.R. M. 7401:45.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De matnyttiga bogas in i fiskkorgarna
de små finga friheterna och släpp-
tes åter i sjön. Men det kunde hända
att en och annan väldigt stor gädda
eller abborre gått in i myrden i
avsikt att fånga rån, men blevo
själva fångade. —

Våra föllämdad form fick
myrden namn av s. k. "Ikekmyrden".
Den skiljer sig från "hänkmyrden"
på så sätt att den uppträdde i ett
"Ikek" i sjön. "Ikek" d. v. s. en kilformad
gård av pålar och gravis. "Ikeket" hade
3. armar. Den mellersta gick upp
i land och kallades "Landgård".
De båda yttre äro kortare och hette
"Licarnar" (Gidoarnar). Bränderna
hadde var sina "Ikek" i sjöarna.

96.)

ACC. NR. M. 7401:46.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vi talade därför om "Jässas stek,"
"Nissas stek," "Lassas stek." osv. —
Teckning n° 15. p. visar oss en "Bast-
mjärde 4. meter lång och 30. tum i
genomskärning vid ingången.
Mjårdens stomme var först 2. fyrkant-
iga trästammar med häb i kärnen. Ykä-
len sattes 4. barkade cusprät, sam för-
enades med litet bast vid 2. Så ha vi
vid "1. Ingången" 2. heter "Gimmanet"
det var av enbart och slöt med en bark
av bast. Från hanken ut i "Måten 4.
löpke snören av tagel och hette den
"Skarsnörren". Fisken gick genom
dessa snören in i "Fiskhålet 3-3. vid
4. heter "Bruben." Vid 5. var å mjärden
en liten trälucka, som bandt med ett
snöre. Genom luckan uttog man

98)

ACC. N.R. M. 7401: 47

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fisken och slät åter luckan innan mjär-
den lades i sjön. Obs! Obs! Nu skola
vi förstå att det är svårt teckna en
"Bastamjärde". Obs! Mjårdens väggar vara
av samma material som Gimmanet
net 2. och det var samma band i
väggarna, som i Gimmanet. Obs!
Men när vi se teckningen, då ver-
kar väggarna, som där vara band-
na av garn i nätbindning. Detta
har varit nödvändigt för mig den-
na metod för att kunna tydligt
visa "Gimmanet" inuti mjärden. Alltså
Öfverväggarna av samma material
och i samma band, som "Gimmanet".
Obs! Nu råka vi ej i missar vid under-
sökningen efter denna deklaration,
ly inget fusk får förekomma migve-

98.)

ACC. NR. M. 7401 : 48.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Herligen, alltså. — Sena bastamjärde kunde med fördel gagnas till "Stångmjärde", "sånkmjärde" och i något större format till "Stekmjärde". Oks! Bastet var ej lindbart. Det var ballebäst, såhär spingades av ypperst pimpliga ballar, det minnes vi. Man kunde gott hava mjärde i samma fasan av grovt, handspunnet och tvinnat lin. Det var fina mjärdar, men alldeles för dyra. — Nu har inlet förkammit "Bastamjärdar" hos oss på 45. årstid. —

Så ha vi då "Kringmjärden", som och kallades "Stygmjärde" enär den var av unga, obarkade "videskal", som de fäderna kallades "Styor." "Stygmjärde", se teckning N: 15. 9. och gim-

99.)

ACC. N:R. **M. 7401**:49.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

manet till "slyemjärden" se teckning nr 13, 14.
 Gam redan oöfbecknat, så bestod
 "slyemjärden" av unga vidjeskott. Sam-
 lades lätt intill varandra, på sam-
 manband man "slyorna" (skotten) med
 smala, mjuka, ibudlade granröt-
 ter, 2. och 2. slyor i sickackformad
 bindning, föröfrigt lika, som "Basta-
 mjärden", men "kringle eller slyemjär-
 den" gagnades mest i strämmade bos-
 ar, men den kunde gott gagnas, som
 "Pänkumjärke" i sjöar. Till "Stekumjärke"
 verkade den flör liten. —

Obs! "Stekumjärden" var den gammal-
 tida "Kärrmans" föregångare, ty han
 utbrängde "Stekumjärden". "Kärrman"
 bandes av gräset linnugarn, som
 spannes och tvinnades i kemmen.

100.)

ACC. NR. M. 7401:50.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bandslika som nåt. Ytterst var
 "storbågen" och inuti d. s. k. "Skölden"
 d. v. s. trene runda, barkade, gran-
 svegar-(slåta grenar) grova som en
 spåttserkäpp och böjda i cirkelrund.
 Alltså d. gammal i "Hämmen". Den
 hölls utspänd med d. s. k. "Skarvst"
 vilka voro sträckta från ytterbågen
 till fiskhället. "Hämmen" uttattes
 på mad där någon bäck utföll i
 sjön. Hadde man ej tillgång till
 sådan "Fisklöske på mad" så sattes
 "Hämmen" i sjön med likadana
 risarmer, som till "Stekmjärde". Men
 då kallades plattan "Hämmestek".
 Jag tekvar ej Hämmen, desto den är vår
 nutida "Rysjas" hämmestek föregångare. Jag
 bort vid rysjan "Näbarmarna" och vi ha
 en gammaltida "Hämmen".

ACC. N:R.

M 7401 : 51

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppsvidinge, m. f.

Adress:

Furåkra, ^E Kråksmåla.

Socken:

Högshult, m. f.

Berättat av:

Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår:

1941.

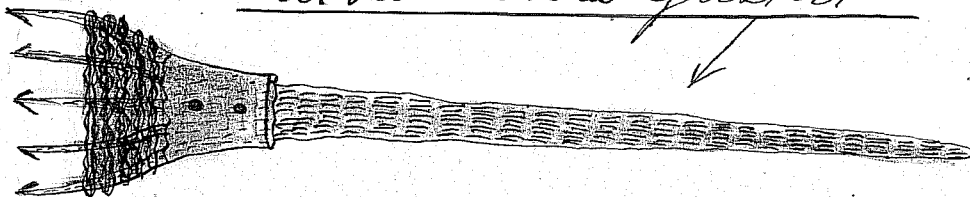
Född år

1874.

i Högshults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 5. Gammatida "Gäddjustring från Ekstak."

a. Gammatida Ljuster.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M. 7401:52

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppsvidinge, m. f.

Adress:

Furåkra, Bråksmåla.

Socken:

Klghult, m. f.

Berättat av:

Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår:

1941.

Född år

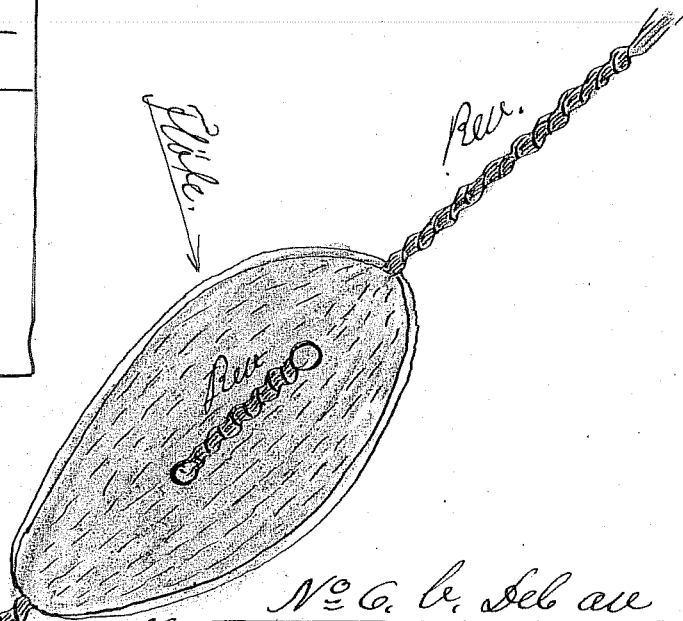
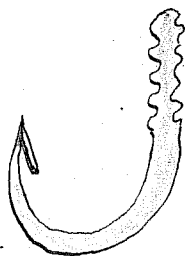
1874.

i Klghultsocken.

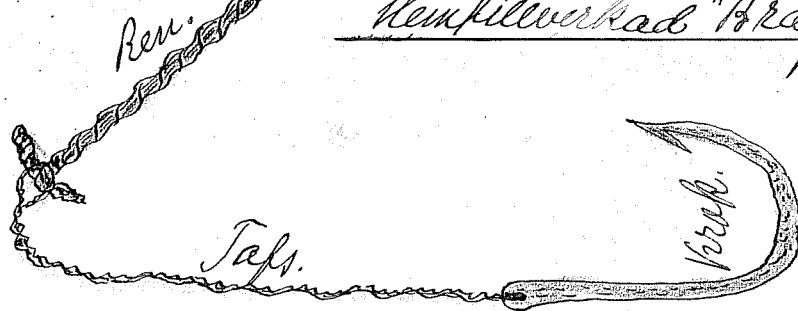
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 6. a. Bräddrig

mekkrak av Bru.

Hel storlek.

N° 6. b. Seb av

Hemfilverkad "Bragde."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

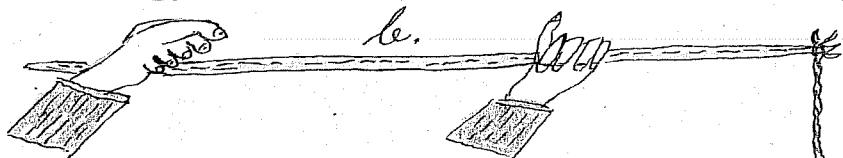
No 7401:53.

Landskap: Småland, Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Elfsjödinge m.f. Adress: Turåkra "Kråksmås."
 Socken: Råghult, m. f. Berättat av: Carl Viking m. f.
 Uppteckningsår: 1940. Född år 1874 i Råghults socken.

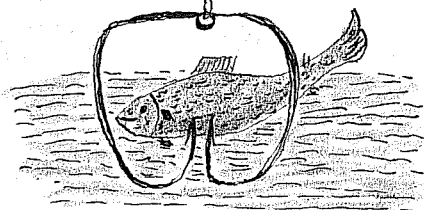
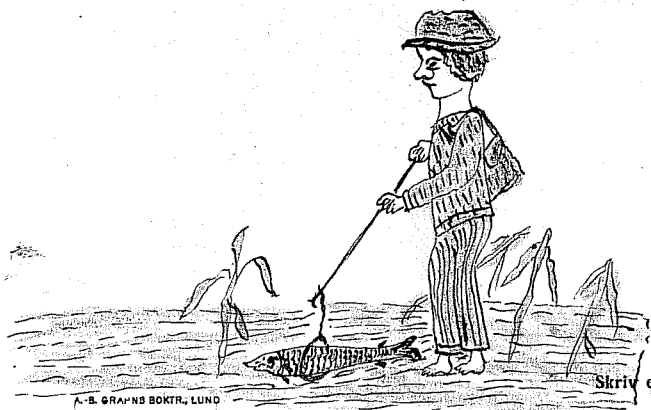
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N:o 6. a. Visar hur man "Snärjde gädda," och N:o 6. b.
visar hur man "Kackmelade abbore."

N:o 6.

a.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

N. 7401:54.

Landskap: Småland.

Upptecknat av: Carl Viking.

Härad: Uppvidinge, m. f.

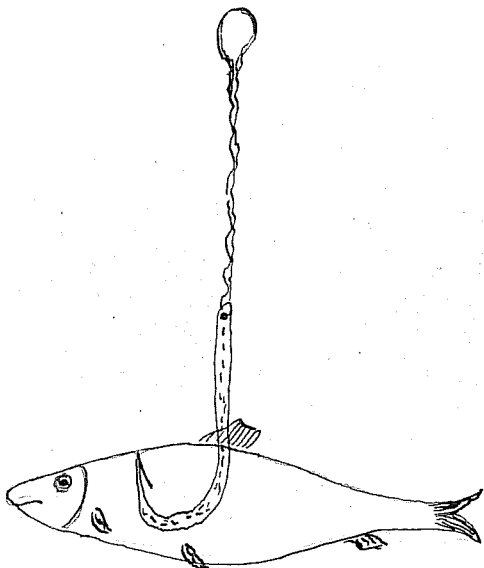
Adress: Furåkra, Bråksmåla.

Socken: Ålgö, m. f.

Berättat av: Carl Viking m. f.

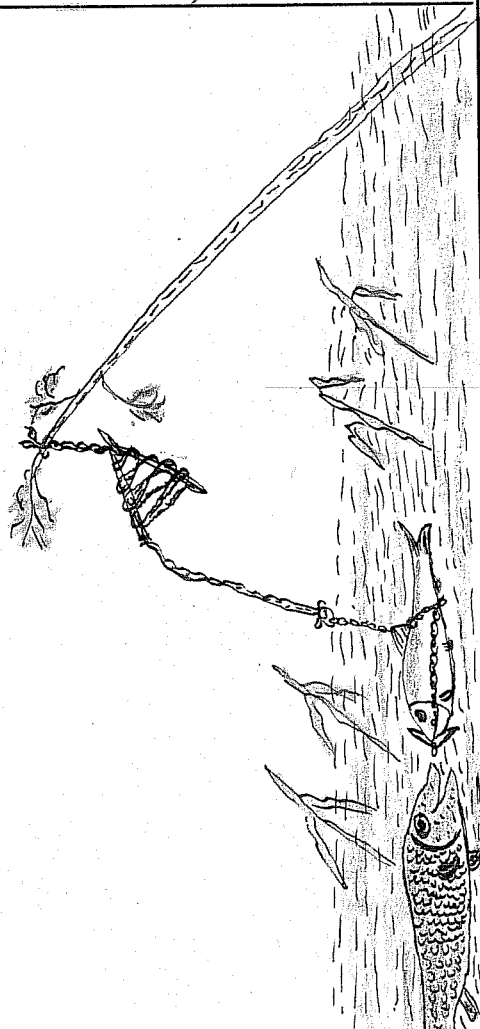
Uppteckningsår: 1941.

Född år 1874 i Ålgö socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N:o 7. C. Betad krok
till "Bragde" i halv
storleke.

N:o 7. d. "Betad hängkrok"
Gädda färdig att fäppa.

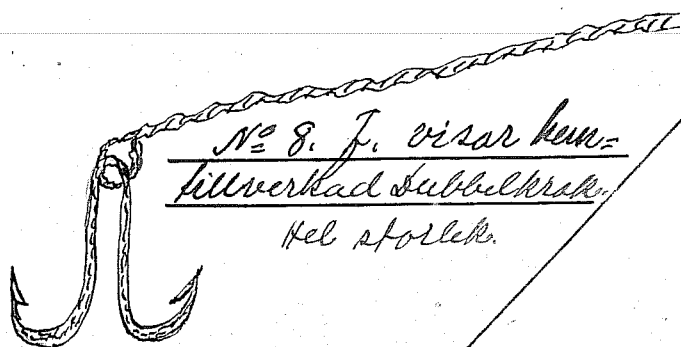
Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M 7401:55

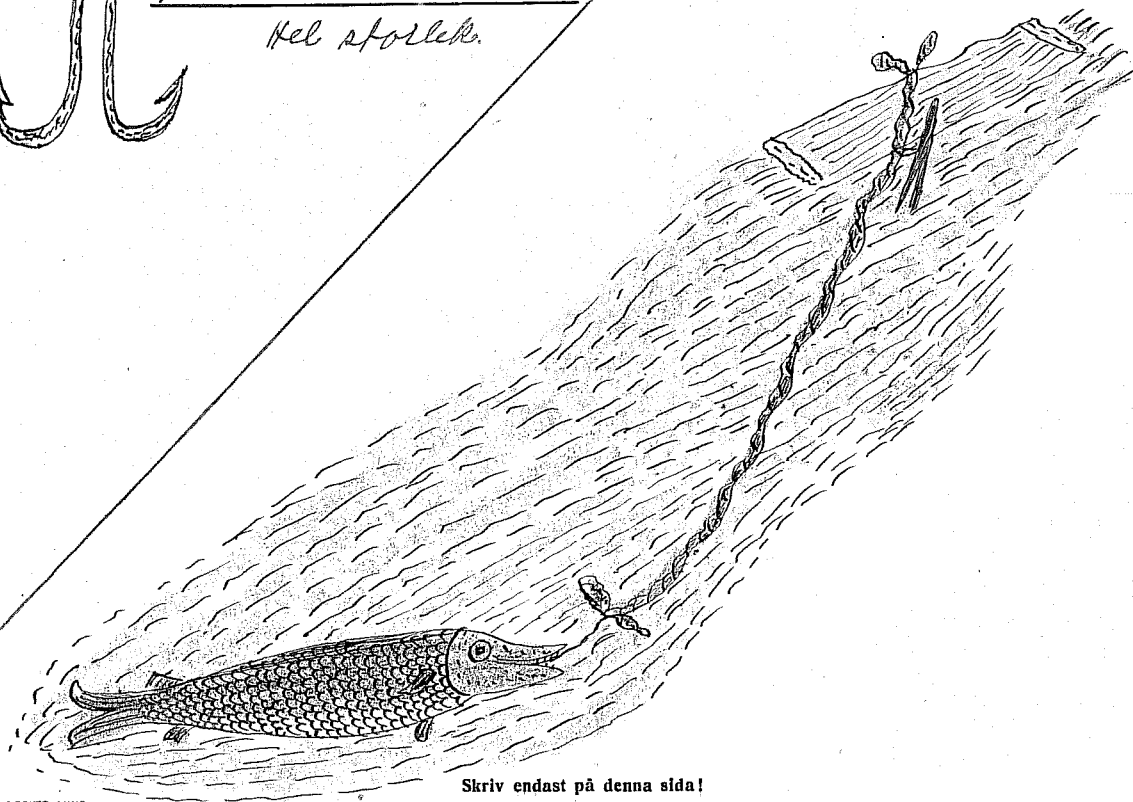
Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppsvidinge m.f. Adress: Turåkra, Kråksmåla.
 Socken: Ålgård m.f. Berättat av: Carl Viking m.f.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1874. i Ålgård socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 8. F. visar kun-
 tillverkad subbelkrak.
 Hel storlek.

N° 8. Gädda, som
 nappat på "fluffbott."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M7401:56

Landskap: Småland.

Upptecknat av: Carl Viking

Härad: Uppvidinge, m. f.

Adress: Turåkra, "Bråksmåla"

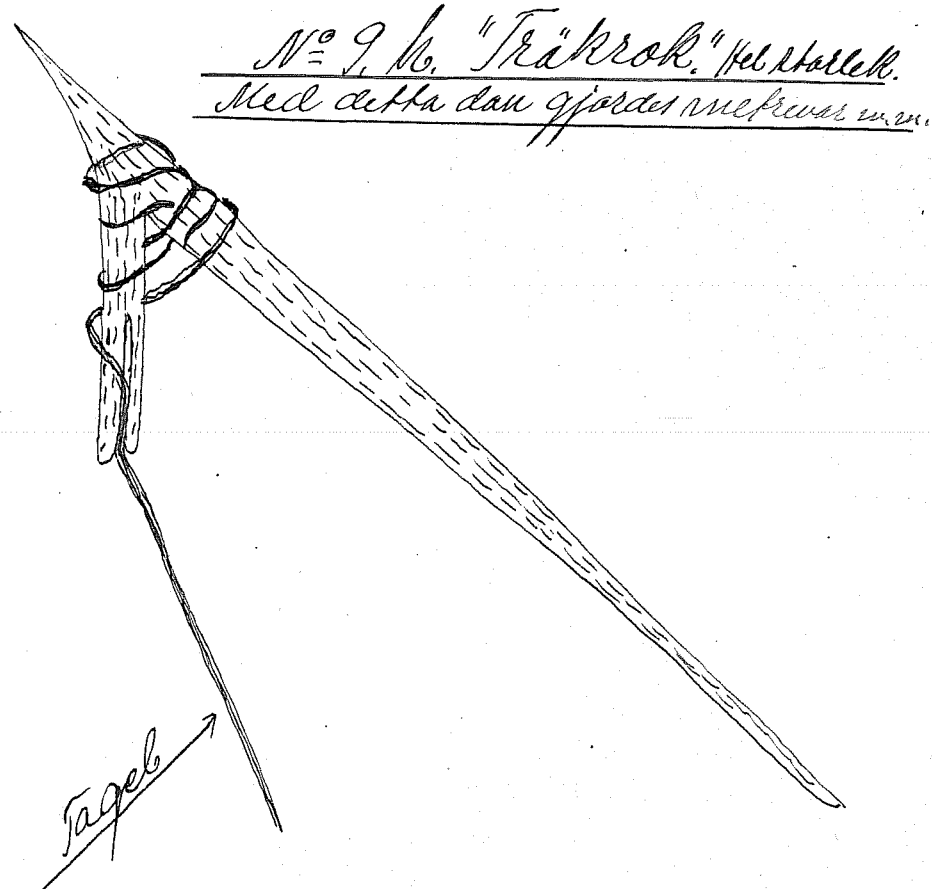
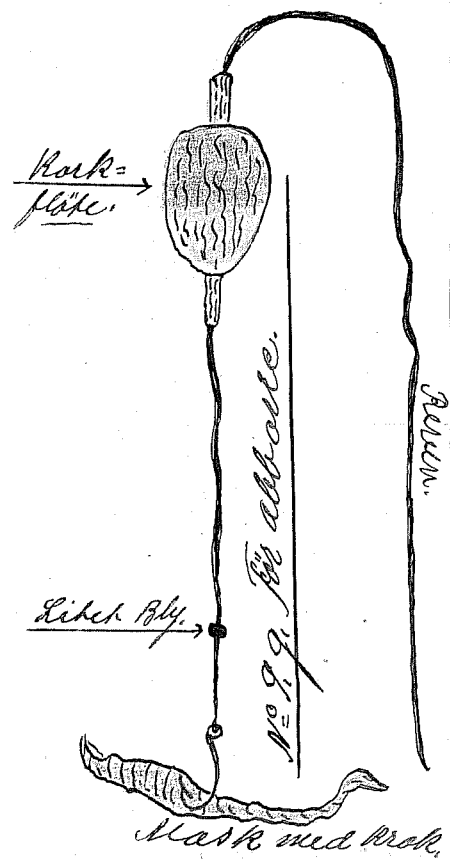
Socken: Selghult, n. f.

Berättat av: Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår: 1941

Född år 1874 i Selghults socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R

M 7401:57.

Landskap: Småland.

Härad: Elfvärdsinge, m. f.

Socken: Mghult, m. f.

Uppteckningsår: 1947.

Upptecknat av: Carl Viking

Adress: Furåkra, "Kråksmåla"

Berättat av: Carl Viking, m. f.

Född år 1884 i Mghults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 10. i. Gamle "Pelle-rättare"
spinner tagel till metkval.
minnesbeckning från mina
ynge pojkar; i hembygden.

Skriv endast på denna sida!

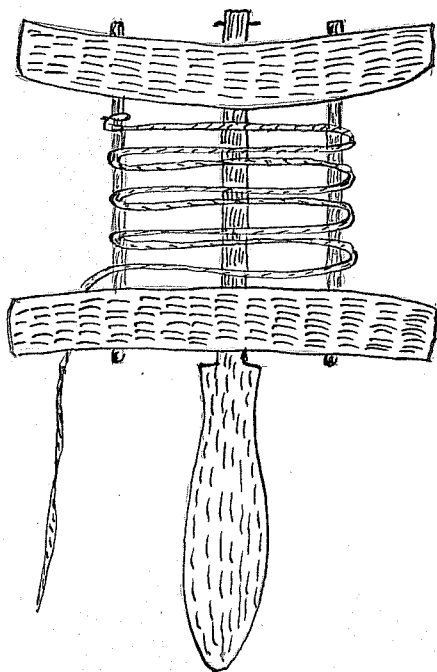
ACC. N:R

M. 7401:58

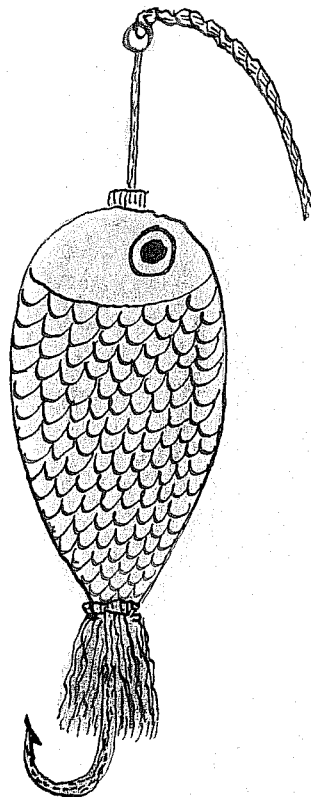
Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppvidinge, m. f. Adress: Furåkra, Kråkmoåsa.
 Socken: Möghult, m. f. Berättat av: Carl Viking m. f.
 Uppteckningsår: 1941. Född år 1874. i Möghult socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 11. K. "Vinda". Obs! För
utrymmets skull Blott 1/3 storlek.

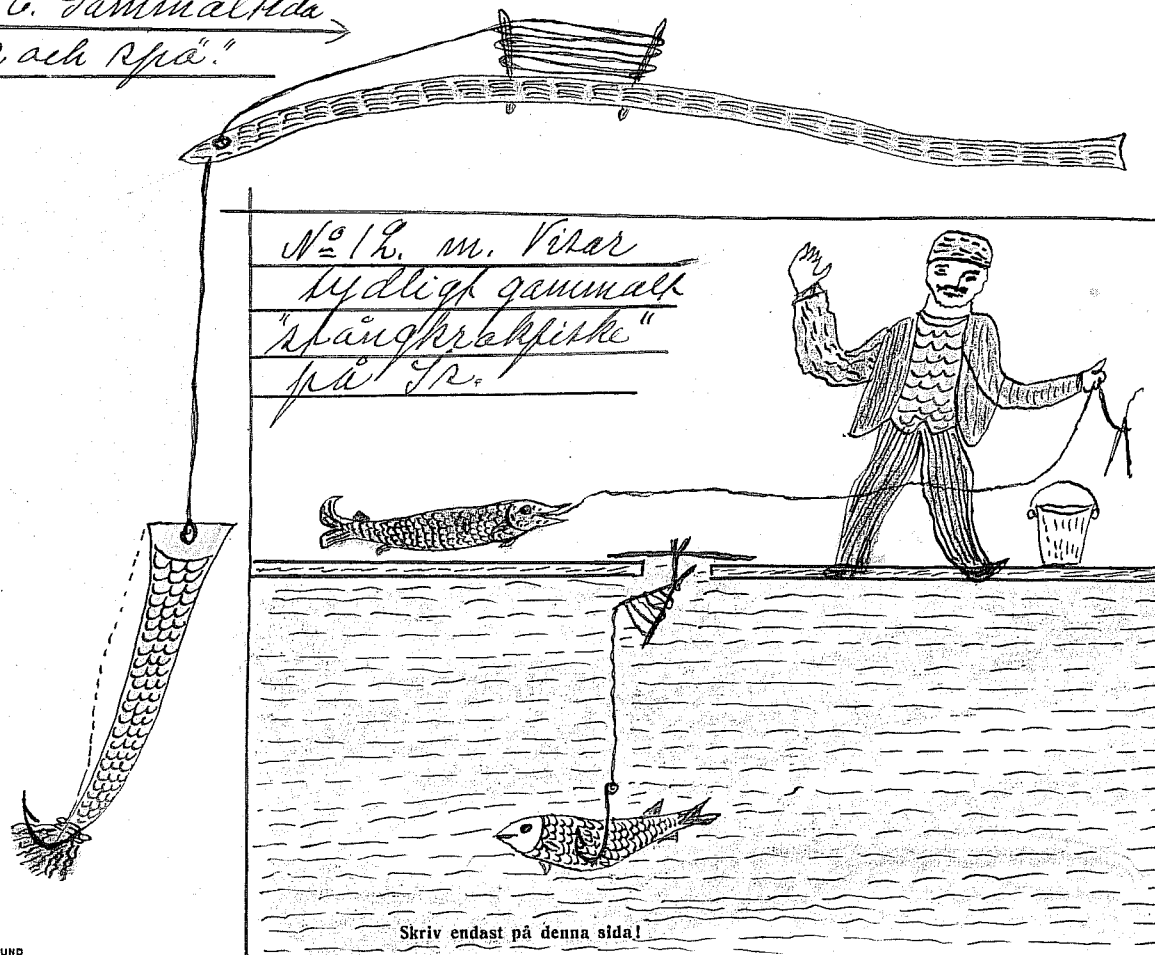

N° 11. i. Mitt gamla hemspinn-
kadel "Gheddrag" i 1/2 storlek.

ACC. N:R.

M 7401:59

Landskap: *Småland*Upptecknat av: *Carl Viking*Härad: *Uppvidinge, m. f.*Adress: *Turåkra^{te} kräksmåla*Socken: *Äghult, m. f.*Berättat av: *Carl Viking, m. f.*Uppteckningsår: *1941*Född år *1884* i *Äghults socken*LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 12. G. Gammaltida
"Blink och Rpa."

ACC. N:R

M. 7401:60.

Landskap:

Småland.

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Uppvidinge, m. f.

Adress:

Turåkra, "Kräksmån."

Socken:

Ålgård, m. f.

Berättat av:

Carl Viking m. f.

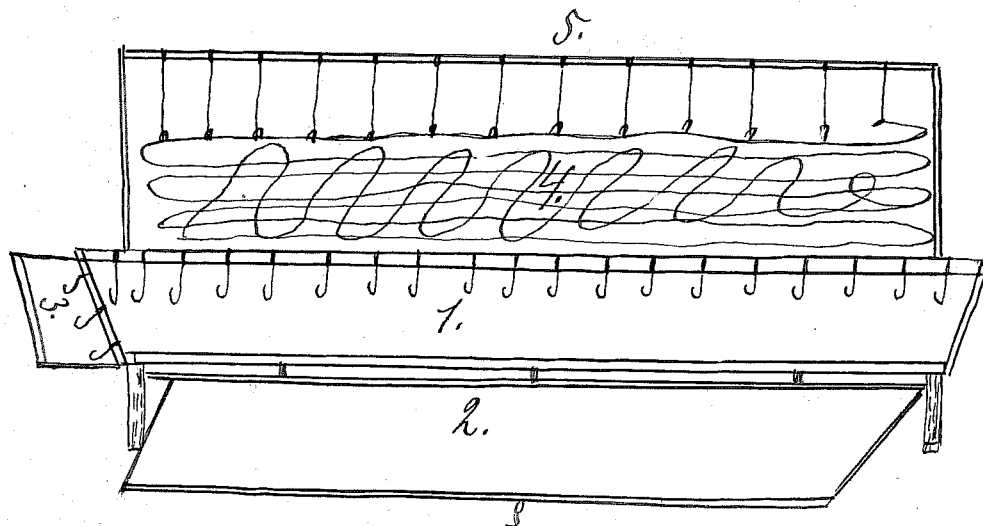
Uppteckningsår:

1947.

Född år

1884 i

Ålgårdssocken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 13. "Långrevslåda" med inlagd
"Långrev". Läs uppteckningarna!

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

7401:61.

Landskap:

Småland

Upptecknat av:

Carl Viking

Härad:

Elfsvidinge, m. f.

Adress:

Turäkra, "Kråksmåla"

Socken:

Ålgård, m. f.

Berättat av:

Carl Viking, m. f.

Uppteckningsår:

1941.

Född år

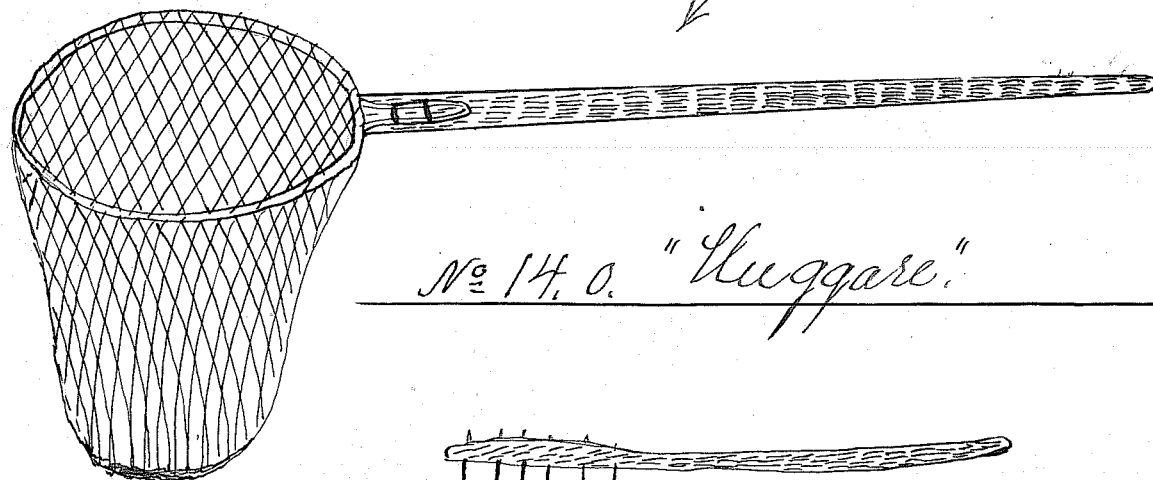
1874.

i

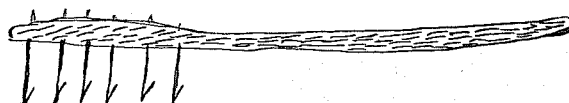
Ålgårdssocken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N° 14, m. "Underbaghåv."

N° 14, o. "Huggare."

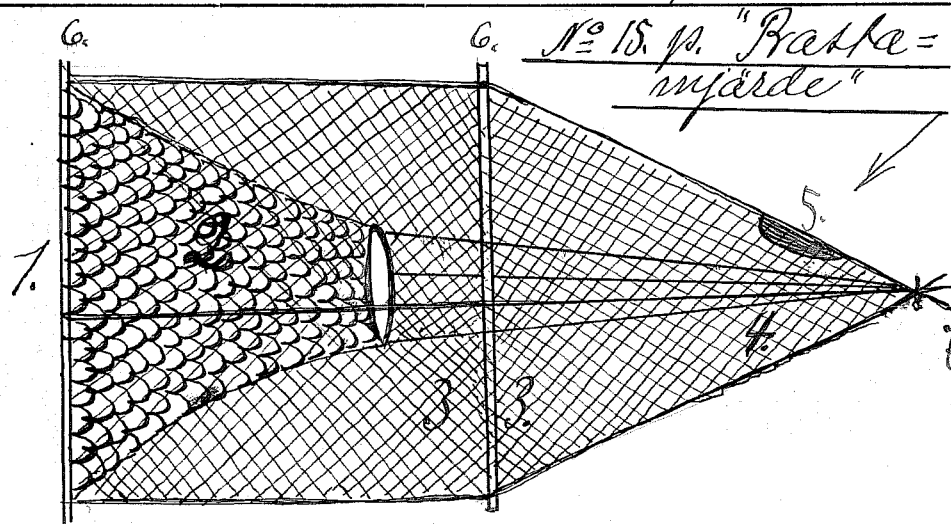

Skriv endast på denna sida!

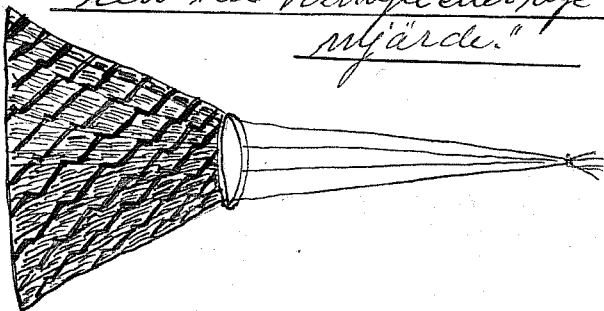
ACC. N:R. M. 7401: 62.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Viking
 Härad: Uppsvidinge, m. f. Adress: Turåkra = Bråksmåla,
 Socken: Ålgö, m. f. Berättat av: Carl Viking, m. f.
 Uppteckningsår: 1947 Född år 1874 i Ålgö socken.

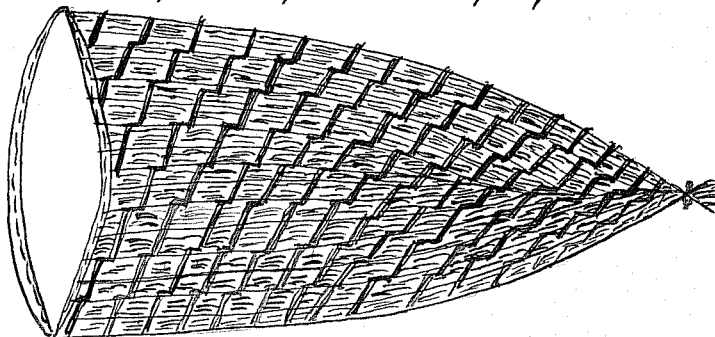
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

N: 15. p. "Gimmane och Skarsmå-
ren" till "Kringla eller Ålge-
mjärde."

N: 15. g. del yttre av "Ålge-mjärde."

Skriv endast på denna sida!